

208 කිතු සම්ඳු සවිය

කිතු සම්ඳු සවිය මා තුළ වනයේ
පිලිගනිමි දුබලකම් ඇති සැටියේ
එතුමන් පහන් වරම් ලැබේ නම්
මට ඒ හොඳටමැ සැහේ

නොදනිමි මා නම් කිසිවක් සම්ඳේ
දැනුම මගේ හුදු අඩමානේ
ඔබම යැ සියලුම දේ දන්නේ
බියෙන් සැකෙන් මා පසු වන්නේ

කිවොත් ඔබ මට ඒ මම'යි කියා
මගේ හිතට එයි දිරිය ගලා
බිය සැක ඉඳුරා ඔබට බියේ
යනවා පසුබා තිසොල්මනේ //

නැත මට කිසි හැකියාවක් සම්ඳේ
සුල මුල ඔබ හැම හැකියාවේ
මට බැරිවන විට ඔබ එන්නේ
අල්ලා ගන්නට අත මාගේ //

වෙවුලන අතපය ගැහෙනා මගෙ හද
ඔබ ඇති නැතැ නැ සැසලෙන්නේ
අත ගැසුවොත් මට ඔබ සම්ඳේ
නැගි සිටිමි මමි ඔදාරුවේ //

තිබුණත් දෙනුවත් මට නොපෙනෙන්නේ
විදැකුම් තුවණක් ම සතු නොවේ
ඇති නම් මා හට දෙනෙන් ඔබේ
අඳුරේ නැත මා ගැටසෙන්නේ //

ලෝකෙට ඔබ නේ මොරගා කිවේ
මම වෙමි ලෝකෙට ආලෝකේ
ඔබේ එලිය මට ඒ සැහේ
ඔබ මගෙ සුලමුල සැහිමේ //